

З АСЛУЖЕНО прийнявши від шанувальників хліб-сіль, директор колегіуму Анатолій Остапенко із спокійною гідністю передав ініціативу юним аматорам сцени. Вони таки переконали у школі поглиблено вивчають не тільки освітні програми, а й набираються мистецької премудрості. От хоча б хореографія. Маючи підставу переїматися саме цим жанром, я щоразу з затаєною тривогою спостерігаю за танцюристами. Очевидно, в силу специфіки їм не везло в нашому краї. Нині ж не без радості відмічаю танець мужніе, збирається з красою і

з кошиками кружляли дівчатка. Запальний рок-н-рол у виконанні "Смерічки" (як і ніжний, граціозний вальс у виконанні "Граці") поманив у світ гарних манер і хлопців. Та й у піснях їхні голоси вчувалися досить упевнено.

НАШІ ТАЛАНТИ

І зірочки, й сузір'я

"Що, братику, посієв, те й пожни!" -- говорить відома байка. Але яким добрим словом вона сповнюється, коли йдеться про вчительсько-учнівський колектив колегіуму! Очевидно похвали заслуговують і в інших школах. Але маємо гарну підставу заговорити про колегіум: саме він представив мешканцям райцентру свій творчий звіт.



силою. Стосовно ж колегіуму, то відчутним став не тільки талант хореографа Надії Мамчиць, але й настрій дітей, які повірили у власні можливості. Назву лише одне ім'я: Оля Нічик. Справжньою зірочкою засвітилась вона на сцені, і треба було бачити, як упевнено, навіть грайливо вводила подружок у веселий канкан.

А ось ще момент. Зазвучав танець "В ліс по ягоди" -- і меткі, як метелики, ясочки закружляли на сцені. Багато, мабуть, звернув увагу, як прикрашає танцюристів посмішка. А ще приємно, в той день не тільки у парі

Почергово заворозували слухачів хор "Старшокласник" і хор "Дзвіночок", ансамбль "Джерельце" і фольклорний гурт "Струмочок", ансамблі "Калинонька", "Верес" і гурт "Крила", солісти Ольга Гук, Інна Сарницька й Ірина Гоїнець. Гарно вражали ансамбль народної музики, гімнастичний колектив "Віртуоз" та декламатори Наталя Єзгор і Вікторія Гарбариніна. Тож у хвилини найвищого піднесення душу огортав приємний подив: скільки яскравих талантів пішло у широкий світ зі школи, а вона ця друга дитяча домівка, як і колись "освітлюється" сузір'ями умілих, натхнених

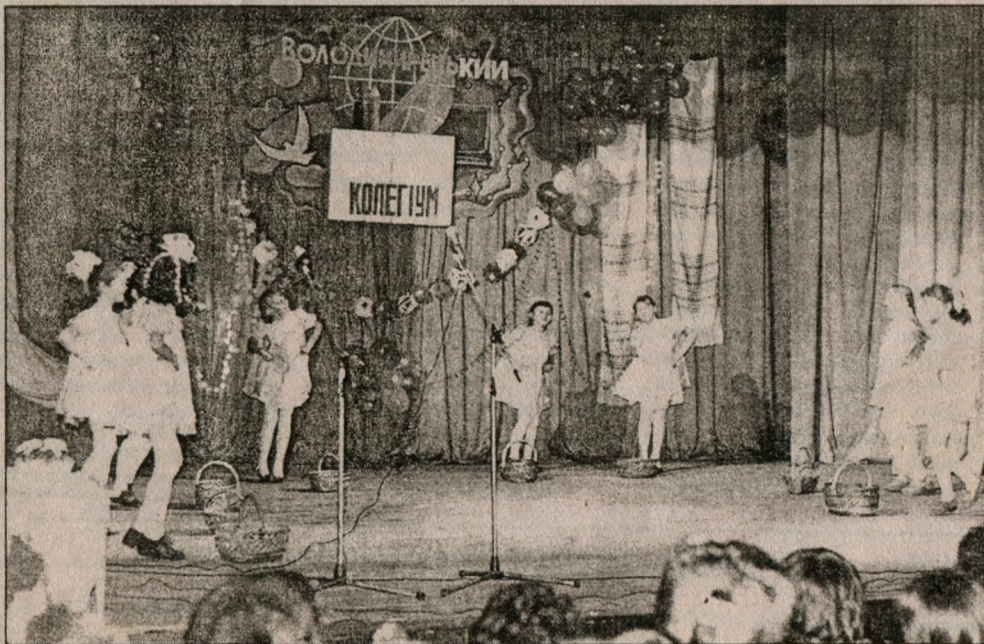
дітей. З гордістю вдвлявся, як зосереджено "вивуджують" музику з нотних аркушів юні духовики. А споглядаючи цей прекрасний труд, з добрим гумором думав, скільки ж це грамоти тебе осягнути хлопцям та дівчаткам у школі! Мовна, математична, нотна, комп'ютерна... При бажанні продовжуйте підрахунок. А я згадаю... грамоту високої духовності, яку з року у рік, з класу в клас треба осягати, щоб зростати людьми.

На це і націлений Анатолій Остапенко. Цією стежкою веде шкільний колектив. І якщо з чистією легкої руки став навіть героєм КВНУ, це тільки

засвідчує, він давно відбувся як Людина. Керівник, Учитель і Вихователь. З таким одержимим обсягом, непростим Зате з ним і цікаво. Сила прагматика у таких людях помножена на настирливість ентузіаста. А це якщо й не успіх, то серйозна заявка на нього. У колегіумі її підкріплено живим ділом.

Олексій ГОРОДНИЙ.

P.S. Водночас відвідувалися шкільні майстри рукоділля -- і тільки підсилили враження від концерту. Бо ж різьбярі виявились не гіршими від танцюристів, а вишивальниці -- від співаків і музикантів. Та про це -- окрема розповідь...



Отакі вони, прекрасні миттєвості дитячого свята. Вони засвідчили, як щедро родить наш край талантами. Треба тільки їх помітити, вихопити з мороку буденності і спрямувати назустріч красі. Такі ентузіасти знаходяться. Тож коли під завісу творчого звіту всі його режисери-організатори постали перед глядачами, -- стало затісно на сцені. Чим погана "прикмета"?..

Фото Сергія Дуляницького.